

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.504 van 19 augustus 2024
in de zaak A. 235.974/VII-41.519**

In zake : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent (Oostakker)
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anna Van der Maelen
kantoor houdend te 9500 Geraardsbergen
Guilleminlaan 35a, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 29 maart 2022, strekt tot de cassatie van arrest nr. 268.884 van 23 februari 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14.866 van 29 april 2022.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 maart 2024.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Emma Dhondt, die *loco* advocaat Anna Van Der Maelen verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verweerder, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, dient op 24 januari 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 augustus 2018 neemt de verzoekende partij een beslissing houdende niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Zowel het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als bij de Raad van State wordt verworpen.

3.2. Op 5 november 2020 dient verweerder een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 januari 2021 verklaart de verzoekende partij dit verzoek niet-ontvankelijk. Nadat verweerder hiertegen beroep instelt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt deze beslissing op 5 februari 2021 ingetrokken.

Op 28 mei 2021 neemt de verzoekende partij een nieuwe beslissing houdende niet-ontvankelijkheid van het tweede verzoek om internationale bescherming (hierna: de aanvankelijk bestreden beslissing).

Verweerder dient op 7 juni 2021 een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met arrest nr. 268.884 van 23 februari 2022 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 28 mei 2021. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partij voert in een enig middel aan dat de rechten van verdediging geschonden zijn doordat het bestreden arrest zich baseert op een door verweerder aangebracht psychologisch attest, terwijl zij geen kennis heeft kunnen nemen van dit psychologisch attest en evenmin de mogelijkheid heeft gekregen over dat stuk opmerkingen te maken die zij nuttig achtte.

5. Verweerder werpt in de memorie van antwoord op dat de verzoekende partij haar actueel wettig belang niet aannemelijk maakt. In

tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, kan de procedure geen andere uitkomst hebben. Het door de verzoekende partij bestreden arrest stelt immers dat het vernieuwen van een statuut in Griekenland vele maanden kan duren, tijdens dewelke de betrokkenen, omwille van bureaucratische obstakels om een sociale zekerheidsnummer te krijgen, slechts zeer moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De enige reden waarom het psychologisch attest van 6 februari 2021 door het bestreden arrest belangrijk wordt geacht, is omdat het kwetsbaar profiel van verweerder er nog uitgebreider in aangetoond wordt dan in het vorige psychologische attest reeds het geval was. In de mate dat de verzoekende partij haar belang onderbouwt door te stellen dat zij had willen argumenteren dat het trauma mogelijks elders is opgelopen, is dit volgens verweerder irrelevant en erkent de verzoekende partij daarmee aldus de psychologische problemen, zoals geattesteerd. In de mate dat de verzoekende partij haar belang onderbouwt door te stellen dat verweerder mogelijks zelfs financieel zou kunnen instaan voor zijn gezondheidszorg, is dit volgens laatstgenoemde eveneens irrelevant, nu het bestreden arrest dit ontkracht aan de hand van rapporten die aan tegenspraak werden onderworpen. De verzoekende partij heeft volgens verweerder slechts een wettig belang voor zover zij de psychologische problemen, zoals beschreven in het psychologisch attest kan ontkrachten. Daarin slaagt zij volgens verweerder echter niet.

6. In de memorie van wederantwoord benadrukt de verzoekende partij dat in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat verweerder beschikt over het vluchtelingenstatuut in Griekenland. In de aanvankelijk bestreden beslissing omtrent het tweede verzoek om internationale bescherming wordt duidelijk aangegeven dat vooraleer kan worden besloten tot een schending van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie conform de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie er een bijzonder hoge drempel van zwaarwichtigheid moet worden bereikt, waarbij het gaat over situaties waarbij een verzoeker om internationale bescherming in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zou

komen. De verzoekende partij wijst erop dat de beoordeling van deze situatie afhankelijk is van de specifieke omstandigheden van ieder dossier, waarbij rekening wordt gehouden met een eventuele bijzondere kwetsbaarheid van de specifieke verzoeker om internationale bescherming. Het psychologisch attest dat in het kader van het volgend verzoek door verweerder werd voorgelegd, was zeer oppervlakkig en summier en uit dit attest en het geheel van het administratief dossier kon geen bijkomende kwetsbaarheid worden afgeleid, zodat niet geargumenteed en ook geen tegenspraak gevoerd werd betreffende deze bijkomende kwetsbaarheid. De verzoekende partij wijst erop dat pas naar aanleiding van het bijkomende psychologische attest van 6 februari 2022 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd besloten tot een bijkomende kwetsbaarheid en dat op grond hiervan werd besloten tot de vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing. De vraag of in hoofde van verweerder kan worden besloten tot een bijkomende kwetsbaarheid, was klaarblijkelijk ook doorslaggevend voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nu een bijkomend attest werd gevraagd en op basis hiervan een beslissing werd genomen. De verzoekende partij meent dan ook dat verweerder niet kan gevolgd worden waar hij stelt dat de procedure geen andere uitkomst had kunnen hebben indien tegenspraak zou zijn gevoerd betreffende het bijkomende psychologisch attest, temeer daar hij in de memorie van antwoord zelf expliciet stelt dat de psychologische problematiek de aanleiding vormt voor het vernietigingsarrest.

Beoordeling

7. De voorwaarde van het belang bij een administratief cassatieberoep bestaat hierin dat een verzoeker, na een gebeurlijke vernietiging van de door hem bestreden jurisdictionele beslissing, enig voordeel moet kunnen putten uit een gebeurlijk nieuw onderzoek van de zaak door het administratief rechtscollege.

Het bestreden arrest vernietigt de aanvankelijk bestreden

beslissing. Door de gebeurlijke cassatie van het bestreden arrest krijgt de verzoekende partij een nieuwe kans om haar argumenten aan te voeren in overeenstemming met de rechten van verdediging en bestaat de kans dat de aanvankelijk bestreden beslissing niet vernietigd wordt. Hieruit volgt dat de verzoekende partij belang heeft bij het administratief cassatieberoep.

In zoverre de exceptie van verweerder erop neerkomt te argumenteren dat bij een gebeurlijk nieuw onderzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze laatste niet anders kan dan besluiten dat het kwetsbaar psychologisch profiel van verweerder aangetoond is, vraagt de verwerende partij de Raad van State om in de beoordeling van de feiten te treden. De Raad van State is als cassatierechter daartoe niet bevoegd.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunten van de partijen

8. De verzoekende partij voert in een enig middel, dat zij in de memorie van wederantwoord herhaalt, de schending aan van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) en van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging, doordat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het bestreden arrest baseert op een door verweerder na de terechtzitting van 3 februari 2022 aangebracht psychologisch attest van 6 februari 2022, terwijl de verzoekende partij geen kennis heeft kunnen nemen van dit psychologisch attest en evenmin de mogelijkheid heeft gekregen over dat stuk opmerkingen te maken die zij nuttig achtte.

De verzoekende partij wijst erop dat de psychologische problematiek van verweerder in de aanvankelijk bestreden beslissing reeds werd beoordeeld in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet op basis van het door verweerder neergelegde psychologisch attest van 14 december 2020. Zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen conform artikel 39/62 van de vreemdelingenwet gerechtigd is om alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich dient uit te spreken, door de partijen te doen overleggen, wijst de verzoekende partij erop dat het recht van verdediging, waarvan het recht op tegenspraak deel uitmaakt, onder meer inhoudt dat elke partij kennis moet kunnen nemen van alle aan de rechter voorgelegde stukken en er op nuttige wijze standpunt over moet kunnen innemen. Nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich in het bestreden arrest betreffende de indicatie van verhoogde kwetsbaarheid van verweerder omwille van psychologische problemen voornamelijk baseert op een stuk, zijnde het recente psychologisch attest van 6 februari 2022, dat niet ter kennis is gebracht van de verzoekende partij en waarover zij niet de mogelijkheid heeft gekregen haar standpunt dienaangaande kenbaar te maken, acht zij het recht van verdediging en het recht op tegenspraak geschonden. De verzoekende partij wijst erop dat er geen twijfel bestaat over het feit dat het psychologisch attest op vraag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na de terechtzitting van 3 februari 2022 werd neergelegd, namelijk op 8 februari 2022, noch over het feit dat uit de bewoordingen van het arrest blijkt dat (de inhoud van) het psychologisch attest van 6 februari 2022 van doorslaggevend belang is geweest om tot een vernietiging te komen. Teneinde een standpunt te kunnen innemen rekening houdende met alle elementen van de zaak, meer bepaald het door verweerder op vraag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijgebrachte recente psychologische attest, had de rechter de debatten ambtshalve moeten heropenen vooraleer de bestreden beslissing te vernietigen op grond van een stuk dat niet aan het tegensprekelijk debat was onderworpen en waartegen de thans verzoekende partij geen verweer heeft kunnen voeren.

Voor zover als nodig benadrukt de verzoekende partij nog dat de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een andere uitkomst had kunnen hebben zonder de begane schending van de rechten van verdediging. Ook in het aanvullend medisch attest van 6 februari 2022 wordt immers niet aangegeven dat de beweerde psychologische problemen van verweerder het gevolg zouden zijn van zijn ervaringen in Griekenland, doch eerder van zijn ervaringen in zijn land van herkomst en tijdens de oversteek van de Middellandse Zee. Hoewel in het attest van 6 februari 2022 wordt aangegeven dat verweerder aan post-traumatische stress lijdt en hiervoor in behandeling is, blijkt hieruit volgens de verzoekende partij niet dat verweerder niet in staat zou zijn om na zijn terugkeer naar Griekenland zelf financieel in te staan voor de noodzakelijke medische behandeling, medicatie en minimale huisvesting om te vermijden dat hij een reëel risico zou lopen om zich te bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie met negatieve gevolgen voor zijn mentale gezondheid. De verzoekende partij stelt aldus niet de kans te hebben gekregen om toe te lichten dat het attest van 6 februari 2022 geen afbreuk deed aan de (wettigheid van de) aanvankelijk bestreden beslissing.

9. Verweerder werpt enkel de hierboven reeds beschreven exceptie van een gebrek aan actueel belang op. In essentie stelt hij dat de verzoekende partij enkel een actueel wettig belang kan putten door het ontkrachten van de psychologische problemen. Dat het trauma elders is opgelopen of dat verweerder mogelijks zelfs financieel zou kunnen instaan voor zijn gezondheidszorg is irrelevant.

Beoordeling

10. Artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“§ 1. (...)

De Raad kan :

VII-41.519-8/11

1° (...)

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen; (...).”.

Zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen conform artikel 39/62 van de vreemdelingenwet gerechtigd is om “alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, door de partijen te doen overleggen”, houdt het recht van verdediging onder meer in dat dat elke partij kennis moet kunnen nemen van alle aan de rechter voorgelegde stukken en er op nuttige wijze standpunt moet kunnen over innemen.

11. Vast staat dat de verzoekende partij geen kennis heeft kunnen nemen van het psychologisch attest van 6 februari 2022 en er geen standpunt over kon innemen. Het desbetreffende attest werd na de terechtzitting van 3 februari 2022 op vraag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan deze laatste bezorgd.

12. Uit het bestreden arrest blijkt duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vaststelling van verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verweerder omwille van zijn psychologische problemen op doorslaggevende wijze baseert op het psychologisch attest van 6 februari 2022. Na de vaststelling dat “het initieel ingediende attest [van 14 december 2020] [verweerders] problemen in algemene termen beschrijft”, verwijst het arrest expliciet en herhaaldelijk naar diverse bevindingen van het psychologisch attest van 6 februari 2022. De verzoekende partij heeft niet de mogelijkheid gekregen om hierover standpunt in te nemen.

13. De vaststellingen dat de verzoekende partij geen kennis heeft kunnen nemen van een door verweerder voorgelegd stuk en dat de Raad voor

VII-41.519-9/11

Vreemdelingenbetwistingen zijn motivering op doorslaggevende wijze baseert op dat stuk, volstaan om te besluiten dat de rechten van verdediging en het recht op tegenspraak geschonden zijn.

14. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 268.884 van 23 februari 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. Verweerder wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 154 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negentien augustus tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams